NORAKSTS
Lieta Nr.A420456012
(A01620-13/36)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
JELGAVAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Jelgavā 2013.gada 21.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Ozola,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *A.K.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra piešķirtu pieteicējam invaliditātes pensiju.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (turpmāk – VSAA vai iestāde) Rīgas pilsētas Vidzemes nodaļā 2012.gada 22.martā saņemts pieteicēja iesniegums, ar lūgumu piešķirt viņam invaliditātes pensiju no 2009.gada 19.marta.

Ar VSAA Rīgas pilsētas Vidzemes nodaļas 2012.gada 20.aprīļa lēmumu Nr.2263 (turpmāk – sākotnējais lēmums), izskatot pieteicēja iesniegumu un nekonstatējot faktisko un tiesisko apstākļu maiņu, atteikts uzsākt administratīvo procesu no jauna.

VSAA direktors, izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, 2012.gada 4.jūnijā pieņēma lēmumu Nr.11-8/7873 (turpmāk – Lēmums), ar kuru sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu.

Lēmumā konstatēts turpmāk minētais.

[1.1] VSAA Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas nodaļa 2005.gada 10.martā pieņēma lēmumu Nr.3326, ar kuru atteica pieteicējam piešķirt invaliditātes pensiju, jo viņam nav nepieciešamā apdrošināšanas stāža. Minēto lēmumu pieteicējs apstrīdēja VSAA direktoram, kas

ar 2005.gada 21.aprīļa lēmumu Nr.83 atstāja negrozītu VSAA Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas nodaļas 2005.gada 10.marta lēmumu Nr.3326. Šo lēmumu pieteicējs pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā.

[1.2] Pamatojoties uz Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 20.augusta spriedumu un papildus tiesā iesniegtajiem apdrošināšanas stāža apliecinošajiem dokumentiem, VSAA Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas nodaļa 2007.gada 7.septembrī pieņēma lēmumu Nr.57472 par atteikumu piešķirt invaliditātes pensiju, jo pieteicējam nav nepieciešamā apdrošināšanas stāža invaliditātes pensijas piešķiršanai. Ar VSAA direktora 2007.gada 22.oktobra lēmumu Nr.52-14/221/5376, izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, VSAA Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas nodaļas 2007.gada 7.septembra lēmums Nr.57472 tika atstāts negrozīts.

[1.3] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 8.oktobra spriedumu, izskatot pieteicēja apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 20.augusta spriedumu, atzīts, ka pieteicēja apdrošināšanas stāžs ir 1 gads un 18 dienas. Līdz ar to pieteicēja pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par invaliditātes pensijas piešķiršanu tika noraidīts.

[1.4] 2012.gada 22.martā iestādē tika saņemts pieteicēja iesniegums, kurā viņš lūdza piešķirt invaliditātes pensiju, pamatojoties uz Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 21.marta spriedumu.

Ar minēto spriedumu, izskatot civillietu sakarā ar pieteicēja kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 9.februāra spriedumu pieteicēja pieteikumā par juridiskā fakta konstatēšanu, tika atzīts, ka juridiskā fakta konstatēšana risināma administratīvajā, nevis vispārējās jurisdikcijas tiesā. Augstākās tiesas Senāts Rīgas apgabaltiesas spriedumu atcēla un izbeidza tiesvedību lietā.

[1.5] Ņemot vērā minēto, ar Augstākās tiesas Senāta spriedumu nav konstatēts juridiskais fakts, ka pieteicējs, atrodoties ieslodzījumā, ir strādājis. Līdz ar to pieteicējs ar tiesas spriedumu nav pierādījis papildu apdrošināšanas stāžu.

Pieteicēja lietā nav mainījušies faktiskie apstākļi, jo viņš nav iesniedzis jaunu dokumentu attiecībā uz apdrošināšanas stāžu, kas varētu būt par pamatu labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

[2] Pieteicējs 2012.gada 12.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā iesniedza pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējam tiktu piešķirta invaliditātes pensija.

Pieteikums un tā papildinājumi pamatoti ar šādiem argumentiem:

[2.1] Pieteicējs uzskata, ka ar Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 21.marta spriedumu ir atcelts tikai Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 9.februāra spriedums, bet pirmās instances – Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2009.gada 2.marta spriedums ir stājies likumīgā spēkā, kas apstiprināts ar tiesneša parakstu.

Pamatojoties uz šo spriedumu (Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2009.gada 2.marta spriedums), pieteicējs vērsās VSAA, lai tiktu izskatīts viņa sākotnējais iesniegums par invaliditātes pensijas piešķiršanu.

[2.2] Pieteicējs uzskata, ka ar VSAA pieņemtajiem lēmumiem ir atzīts viņa apdrošināšanas stāžs kopā 2 gadi un 18 dienas – ar 2012.gada 20.aprīļa lēmumu Nr.2263 ieskaitīts stāžs 1 gads un 18 dienas, bet ar 2005.gada 21.aprīļa, 2007.gada 7.septembra un 2010.gada 11.maija lēmumu

ir vēl viens gads. Minētie lēmumi ar tiesas spriedumu nav atcelti un tie nav grozīti. Līdz ar to pieteicējs secina, ka VSAA 2008.gada 5.augusta izziņa Nr.03-2/NA/4813, kurā norādīts, ka apdrošināšanas stāžs ir 2 gadi un 18 dienas, ir derīga un līdz šim brīdim nav atsaukta.

[2.3] Pieteicējs uzskata, ka ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2009.gada 2.marta spriedumu ir atzīts nepieciešamais darba periods (apdrošināšanas stāžs) un lūdz to konstatēt arī šīs lietas ietvaros, pamatojoties uz likuma „Par sociālo apdrošināšanu" 6.panta 2.[1] punktu un iesniegtajām cietuma izziņām.

Pieteicējs lūdz izskatīt jautājumu par juridiskā fakta konstatāciju – par darbu */ieslodzījuma vieta/* laika periodā no 1986.gada līdz 1988.gadam, kas ir 1 gads 3 mēneši un 12 dienas.

[3] VSAA rakstveida paskaidrojumā par pieteikumu norāda, ka, izskatot pieteicēja iesniegumu par invaliditātes pensijas piešķiršanu, 2005.gadā 10.martā tika pieņemts lēmums, ar kuru atteica pieteicējam piešķirt invaliditātes pensiju, jo personai nav nepieciešamā apdrošināšanas stāža (lēmums ar VSAA direktores 2005.gada 21.aprīļa lēmumu atstāts negrozīts). Arī Administratīvā rajona tiesa ar 2007.gada 20.augusta spriedumu noraidīja pieteicēja pieteikumu un, izskatot pieteicēja apelācijas sūdzību, Administratīvā apgabaltiesa nosprieda pieteikumu noraidīt.

2007.gada 28.augustā pieteicējs atkārtoti vērsās VSAA ar iesniegumu par invaliditātes pensijas piešķiršanu, iesniedzot papildu pierādījumu. Izskatot saņemtos dokumentus un ņemot vērā Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 20.augusta spriedumu, VSAA 2007.gada 7.septembrī pieņēma lēmumu, ar kuru atteica pieteicējam piešķirt invaliditātes pensiju, jo nav nepieciešamā apdrošināšanas stāža.

2008.gada 19.septembrī pieteicējs vērsās Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā ar pieteikumu par juridiskā fakta konstatēšanu, lūdzot tiesu konstatēt faktu, ka pieteicējs, atrodoties ieslodzījumā */ieslodzījuma vieta/*, no 1986.gada 4.novembra līdz 1988.gada 6.augustam ir strādājis par */amats/*. Izskatot lietu kasācijas tiesvedībā, ar Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada 21.marta spriedumu tiesvedība lietā tika izbeigta.

Pamatojoties uz šo Augstākās tiesas Senāta spriedumu, pieteicējs 2012.gada 22.martā atkārtoti vērsās VSAA ar lūgumu izskatīt iesniegumu pēc būtības un ieskaitīt pieteicēja darba stāžā periodu no 1986.gada 4.novembra līdz1988.gada 6.augustam. Tas ar šajā lietā izdotajiem lēmumiem tika atteikts.

Iestāde norāda, ka pieteikumā norādītais, ka invaliditātes pensija pieteicējam pienākas, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2009.gada 2.marta spriedumu, nav pamatots un neatbilst tiesību normām. Jo ar Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 21.marta spriedumu tika konstatēts, ka tiesa nav konstatējusi juridisku faktu publisko tiesību jomā, kurā pats nodarbinātības fakts nekādas tiesiskās sekas nerada.

Savukārt administratīvā procesa ietvaros, izskatot administratīvo lietu Nr.A42307706, tiesa paudusi savu viedokli attiecībā uz pieteicēja darbu, atrodoties ieslodzījumā */ieslodzījuma vieta/* no 1986.gada 4.novembra līdz 1988.gada 6.augustam, norādot, ka nav iesniegti pierādījumi, ka pieteicējs minētajā periodā būtu strādājis (kas apstiprinās ar Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta lēmumu, atsakoties ierosināt kasācijas tiesvedību).

Ņemot vērā minēto, iestāde uzskata, ka šajā gadījumā ir stājies spēkā tiesas spriedums, kas taisīts lietā starp tiem pašiem administratīvā procesa dalībniekiem par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata.

Motīvu daļa

[4] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus kopumā, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[5] Tiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds par to, vai VSAA pamatoti atteikusi atkārtoti izskatīt pieteicēja iesniegumu par invaliditātes pensijas piešķiršanu un apdrošināšanas stāžā ieskaitīt periodu, kas, pieteicējaprāt, kā juridisks fakts konstatēts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2009.gada 2.marta spriedumu (civillieta Nr.C29497308).

Tātad tiesai, izskatot pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, jākonstatē, vai pastāv šāda administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi. Proti, vai pieteicējs pēc iepriekšējiem procesiem iestādē un tiesā ir iesniedzis jaunus pierādījumus nepieciešamā apdrošināšanas stāža pierādīšanai, kas dotu tiesības uz invaliditātes pensijas piešķiršanu.

[6] Saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" 7.panta 2.punktu invaliditātes pensija ir viens no valsts pensiju veidiem. Valsts pensiju persona var pieprasīt jebkurā laikā bez termiņa ierobežojuma, tiklīdz radušas tiesības uz to (šā likuma 8.pants).

Atbilstoši likuma „Par valsts pensijām" 14.panta pirmajai daļai (..) tiesības uz invaliditātes pensiju saskaņā ar šo likumu ir apdrošinātajām personām ar apdrošināšanas stāžu, kas nav mazāks par trim gadiem, ja tās atzītas par invalīdiem (..).

Tādējādi, lai persona varētu saņemt invaliditātes pensiju, ir jāizpildās diviem nosacījumiem: 1) persona normatīvajos aktos noteiktā kārtībā ir atzīta par invalīdu; 2) personai ir apdrošināšanas stāžs, kas nav mazāks par trim gadiem.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējam ir nepieciešamais apdrošināšanas stāžs invaliditātes pensijas piešķiršanai.

[7] Tiesa no lietas materiāliem konstatē šādus faktiskos apstākļus:

[7.1] Ar Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas (VDEĀVK) 2010.gada 20.septembra aktu Nr.21-2010-2830 pieteicējs no 2010.gada 20.septembra bez termiņa ierobežojuma atzīts par 2.grupas invalīdu; iepriekš no 2006.gada 10.oktobra (2004.gada 21.oktobra) pieteicējs bija atzīts par 3.grupas invalīdu (skat. sākotnējo lēmumu, *lietas 12.-13.lapa*).

[7.2] Gan ar VSAA Rīgas pilsētas Vidzemes nodaļas 2005.gada 10.marta lēmumu (*lietas 37.lapa*), gan 2007.gada 7.septembra lēmumu (*lietas 39.lapa*) pieteicējam atteikts piešķirt invaliditātes pensiju (jo apdrošināšanas stāžs ir mazāks par 3 gadiem, kas dotu tiesības uz invaliditātes pensiju); iepriekš minētie lēmumi ar VSAA direktora 2005.gada 21.aprīļa lēmumu (*lietas 38.lapa*) un 2007.gada 22.oktobra lēmumu (*lietas 40.-41.lapa*) atstāti negrozīti, konstatējot, ka pieteicēja apdrošināšanas stāžs nav pietiekams, lai rastos tiesības uz invaliditātes

pensiju; VSAA direktora 2005.gada 21.aprīļa lēmumu pieteicējs pārsūdzējis Administratīvajā rajona tiesā (lieta Nr.A42307706).

[7.3] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 8.oktobra spriedumu, izskatot pieteicēja apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 20.augusta spriedumu lietā Nr.A42307706, noraidīts pieteicēja pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par invaliditātes pensijas piešķiršanu; spriedums stājies spēkā 2010.gada 5.martā, kad Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments atteicās ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar pieteicēja kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 8.oktobra spriedumu (sk. Tiesu informācijas sistēmā).

[7.4] Ar Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada 12.marta spriedumu, izskatot civillietu Nr.C29497308 sakarā ar pieteicēja kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2011.gada 9.februāra spriedumu, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2011.gada 9.februāra spriedums atcelts un tiesvedība lietā izbeigta (sk. Tiesu informācijas sistēmā);

[7.5] Pieteicējs 2012.gada 22.martā iesniedza VSAA iesniegumu, norādot uz Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 21.marta spriedumu, ar kuru, pieteicējaprāt, atstāts spēkā pirmās instances (Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas) 2009.gada 2.marta spriedums par juridiska fakta konstatēšanu – ar kuru pieteicējam noteikts darba stāžs no 1986.gada līdz 1988.gadam – 1 gads 3 mēneši un 12 dienas. Līdz ar to pieteicējs lūdz piešķirt invaliditātes pensiju no 2009.gada 19.marta (*lietas 46.lapa*);

[7.6] Izskatot iepriekš norādīto iesniegumu, pieņemts sākotnējais lēmums un Lēmums [1] (*lietas 8., 12.-13.lapa*).

[8] Tiesa, jau izskatot pieteicēja lūgumu par pagaidu noregulējuma piemērošanu šajā lietā, norādīja, ka saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 153.panta otro daļu fakts, kurš nodibināts ar spēkā stājušos tiesas spriedumu tā rezolutīvajā daļā, nav no jauna jāpierāda, izskatot administratīvo lietu. Administratīvā procesa likuma 153.panta trešā daļa paredz, ka fakts, kurš nodibināts ar spēkā stājušos spriedumu tā motīvu daļā, nav no jauna jāpierāda, izskatot administratīvo lietu, kurā piedalās tie paši procesa dalībnieki.

Tiesa no iepriekš norādītā (sk.[7.3]) konstatē, ka no Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 8.oktobra sprieduma (stājies likumīgā spēkā 2010.gada 5.martā) motīvu daļas izriet, ka tiesa nav nodibinājusi, ka pieteicējs būtu strādājis, atrodoties */ieslodzījuma vieta/* no 1987.gada 26.februāra līdz 1988.gada 22.martam un no 1988.gada 28.aprīļa līdz 1988.gada 6.augustam (*skat. norādītā Administratīvās apgabaltiesas sprieduma 22.punktu*). Proti, tiesa minētajā lietā cita starp atzinusi, ka pieteicējs nebija iesniedzis pierādījumus, kas kaut vai netieši apliecinātu, ka pieteicējs minētajā periodā strādāja. Turklāt tiesa konstatējusi, ka nav nozīmes arī tiesvedībai vispārējās jurisdikcijas tiesā, jo apstāklis (stāžs 1 gads 3 mēneši un 12 dienas) nebūs pietiekams, lai pieteicējs varētu saņemt invaliditātes pensiju, jo konkrētajā lietā tika konstatēts, ka normatīvajos aktos noteiktā kārtībā ir pierādīts pieteicēja apdrošināšanas stāžs 1 gads un 18 dienas (*skat., turpat*).

Tāpat ar Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 8.oktobra spriedumu tā motīvu daļā konstatēts, ka pieteicēja norādītie darba periodi */ieslodzījuma vieta 2/*: no 1989.gada 12.augusta

līdz 1990.gada 31.jūlijam (vai 31.augustam) un no 1991.gada 1.februāra līdz 1991.gada 23.augustam */ieslodzījuma vieta 2/* nav ieskaitāmi pieteicēja apdrošināšanas stāžā (*sk. turpat 14., 17., 21.punktu*).

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 153.panta otro un trešo daļu fakts, ka pieteicējs būtu strādājis, atrodoties */ieslodzījuma vieta 2/* un */ieslodzījuma vieta/*, nav no jauna jāpierāda, izskatot šo administratīvo lietu.

[9] Tiesa konstatē, ka pieteicēja tiesā iesniegtie pierādījumi juridiskā fakta – apdrošināšanas stāža pierādīšanai – */ieslodzījuma vieta 2/* 2004.gada 22.novembra izziņa Nr.8/6-3918, 2005.gada 2.maija izziņa Nr.8/6-1314, 2005.gada 18.aprīļa izziņa Nr.8.6-1175 (*lietas 94.-96.lapa*), */ieslodzījuma vieta/* 2005.gada 19.janvāra izziņa Nr.14/2-225 (*lietas 123.lapa*), nav uzskatāmi par tādiem, par kuriem tiesai, iepriekš izskatot administratīvo lietu, nebūtu bijis zināms. Kā izriet no lietā Nr.A42307706 pieņemtajiem tiesu nolēmumiem (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 8.oktobra sprieduma 19.punktu*), tiesas rīcībā bija iepriekš minētie pierādījumi, kurus tiesa neatzina par dokumentiem, kas pierādītu konkrēto apdrošināšanas periodu.

Lietā iesniegta Personāla dokumentu valsts arhīva 2008.gada 6.oktobra izziņa Nr.3792/608, no kuras arī izriet, ka */ieslodzījuma vieta/* personālsastāva dokumenti arhīva glabāšanā nav nodoti un ziņas par *A.K.* darbu, atrodoties */ieslodzījuma vieta/*, laika periodā no */datums/.-/datums 2/* sniegt nevar (*lietas 131.lapa*).

Turklāt jāņem vērā fakts, ka Administratīvā apgabaltiesa lietā Nr. A42307706 atzinusi, ka iespējamam pieteicēja nodarbinātības faktam */ieslodzījuma vieta/* norādītajā laika periodā nebūtu nekādas nozīmes, jo minētais apstāklis nav pietiekams, lai pieteicējs varētu saņemt invaliditātes pensiju. (..) konkrētajā lietā tika konstatēts, ka normatīvajos aktos noteiktā kārtībā ir pierādīts pieteicēja apdrošināšanas stāžs 1 gads un 18 dienas, līdz ar to papildus (iespējamais) darba stāžs 1 gads 3 mēneši un 12 dienas kopumā veidotu apdrošināšanas stāžu 2 gadus un 4 mēnešus. Taču invaliditātes pensijas piešķiršanai nepieciešams vismaz 3 gadu apdrošināšanas stāžs (sk. *Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 8.oktobra sprieduma 22.punktu*).

[10] Attiecībā uz pieteicēja norādīto, ka, viņaprāt, ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2009.gada 2.marta spriedumu ir konstatēts šajā lietā nepieciešamais juridiskais fakts – apdrošināšanas stāžs, kas apliecinātu, ka pieteicējs ir strādājis */ieslodzījuma vieta/* laika posmos no 1987.gada 26.februāra līdz 1988.gada 22.martam un no 1988.gada 28.aprīļa līdz 1988.gada 6.augustam, tiesa lēmumā par pagaidu noregulējumu norādīja, ka konkrētajā civillietā pēc būtības vienīgais un galīgais tiesas nolēmums, ar kuru lieta izskatīta pēc būtības ir Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada 21.marta spriedums, ar kuru tiesvedība lietā izbeigta. Tas ir, konkrētā civillieta pabeigta, netaisot spriedumu, ar kuru būtu konstatēts tāds juridisks fakts, kam būtu nozīme administratīvā procesa izpratnē.

[11] Pastāvot šādiem iepriekš konstatētajiem apstākļiem, tiesa secina, ka VSAA pamatoti atteikusi izskatīt pieteicēja iesniegumu par invaliditātes pensijas piešķiršanu, nekonstatējot tādus faktiskos un tiesiskos apstākļus, kas liktu mainīt iepriekš iestādes pieņemtos lēmumus pēc

būtības. Līdz ar to tiesa atzīst, ka nepastāv visi likumā „Par valsts pensijām" noteiktie priekšnoteikumi (sk.[6]) pieteicējam labvēlīga administratīvā akta izdošanai – invaliditātes pensijas piešķiršanai.

Tādējādi pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

[12] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta ceturto daļu, ja pieteicējs no valsts nodevas samaksas ar tiesas lēmumu bijis pilnīgi vai daļēji atbrīvots, pieteikuma noraidīšanas gadījumā pieteicējam ir pienākums atmaksāt valstij valsts nodevu pilnā apmērā triju mēnešu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā (..). Šā panta piektā daļa paredz, ka panta ceturtajā daļā paredzētais pieteicēja pienākums pieteikuma noraidīšanas gadījumā samaksāt valsts nodevu nav attiecināms uz tiem pieteicējiem, kuri pieteikumu iesnieguši par administratīvo aktu sociālās drošības jomā (pensijas, pabalsti u.tml.) (..).

Ņemot vērā to, ka pieteicējs no valsts nodevas samaksas ar tiesas lēmumu bija atbrīvots pilnīgi un pieteikums iesniegts par administratīvā akta izdošanu par pensijas piešķiršanu, uz pieteicēju nav attiecināms Administratīvā procesa likuma 126.panta ceturtajā daļā noteiktais pienākums samaksāt valsts nodevu pilnā apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt *A.K.* pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra piešķirtu invaliditātes pensiju.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese S.Ozola